

Projekt

USTAWA

z dnia 2012 r.
o zmianie ustawy o paszach

Art. 1. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że pasza zawiera substancję niepożądaną w określonej ilości, podejmuje we współpracy z podmiotem działającym na rynku pasz działania mające na celu ustalenie źródła pochodzenia tej substancji, ograniczenie lub likwidację tego źródła lub inne działania mające na celu przeciwdziałanie potencjalnemu zagrożeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.”;

2) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65 Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 15 ust. 1 pkt 4 oraz art. 53 ust. 1 pkt 5 w zakresie dotyczącym art. 15 ust.1 pkt 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 144, poz. 899, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 230, poz. 1511 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o paszach ma na celu zmianę przepisu art. 65 w zakresie terminu wejścia w życie zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego. Przedmiotowy projekt przesuwając do dnia 1 stycznia 2017 r. termin wejścia w życie ww. zakazu, który zgodnie z art. 65 ustawy o paszach miał wejść w życie od dnia 1 stycznia 2013 r.

Na ostatnim etapie prac parlamentarnych do ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.) wprowadzony został zakaz wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych i organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego (art. 15 ust. 1 pkt 4). Zgodnie z art. 65 tej ustawy zakaz ten miał wejść w życie po upływie 2 lat od dnia jej ogłoszenia, tj. od 12 dnia sierpnia 2008 r. Ustawa z dnia 26 czerwca 2008 r. o zmianie ustawy o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 899) zmieniła jednak termin wejścia w życie tego zakazu na dzień 1 stycznia 2013 r.

Zasadniczą zmianą w projekcie ustawy o zmianie ustawy o paszach jest przesunięcie terminu wejścia w życie zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych i organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego ustanowionego w art. 15 ust. 1 pkt 4 zmienianej ustawy na dzień 1 stycznia 2017 r.

Kwestie pasz genetycznie zmodyfikowanych i organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego regulują przepisy Unii Europejskiej w zakresie GMO, w szczególności przepisy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 432).

Rozporządzenie to bardzo precyzyjnie określa zasady udzielania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu pasz GM. Zgodnie z tym rozporządzeniem pasze genetycznie zmodyfikowane, przed wprowadzeniem do obrotu muszą zostać poddane szczegółowej

procedurze, w trakcie której weryfikowane jest ich bezpieczeństwo dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska naturalnego. Genetycznie zmodyfikowane pasze mogą być wprowadzane do obrotu jedynie wtedy, gdy nie wywierają szkodliwych skutków w tym zakresie (art. 16 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1829/2003). Na szczeblu Unii Europejskiej opinię w sprawie bezpieczeństwa produktów GMO opracowuje Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). Pasze uznane za bezpieczne zostają wpisane do wspólnotowego rejestru zmodyfikowanej żywności i pasz (autoryzacja), prowadzonego przez Komisję Europejską oraz dopuszczone do wprowadzenia do obrotu w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Należy podkreślić, że inne kraje Unii Europejskiej nie wprowadziły zakazu stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego. Na obszarze Unii Europejskiej jest prowadzony obrót paszami GM uznanymi za bezpieczne w świetle wspólnotowych uregulowań prawnych i wpisanymi do wspólnotowego rejestru żywności i pasz GM. Należy podkreślić, że art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy o paszach w obecnym brzmieniu jest niezgodny z prawodawstwem Unii Europejskiej regulującym kwestie organizmów genetycznie zmodyfikowanych.

Ponadto, zgodnie z zasadą „swobodnego przepływu towarów” zawartą w art. 28 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawny art. 23 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską), produkty zatwierdzone zgodnie z procedurami Unii Europejskiej muszą być dopuszczone do obrotu we wszystkich państwach Unii Europejskiej. Realizując zasadę swobodnego przepływu towarów, państwa członkowskie zobowiązane są zagwarantować bezpieczeństwo produktów znajdujących się na rynku. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.) umożliwiają w przypadku zaistnienia uzasadnionej obawy, że pasze pochodzące z Unii Europejskiej lub przywożone z zakładów państw trzecich stwarzają ryzyko dla

bezpieczeństwa zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska zastosowanie procedur zakazujących przywozu, wprowadzenia lub wycofania z obrotu tej paszy.

W celu zapewnienia bezpieczeństwa pasz i tym samym eliminacji wszelkich bezpośrednich lub pośrednich zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi i zwierząt, na podstawie art. 50 rozporządzenia nr 178/2002 ustanowiony został System Wczesnego Ostrzegania o Niebezpiecznej Żywności i Paszy (RASFF), obejmujący państwa członkowskie, Komisję Europejską i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). W ramach ustanowionego systemu RASFF, w każdym państwie członkowskim wyznaczony został punkt kontaktowy. Jeżeli zaistnieje jakakolwiek informacja związana z istnieniem bezpośredniego lub pośredniego niebezpieczeństwa zagrażającego zdrowiu ludzi lub zwierząt pochodzącego z paszy to informacja ta natychmiast jest przekazywana Komisji Europejskiej w ramach systemu wczesnego ostrzegania. Powiadomieniu towarzyszy szczegółowe wyjaśnienie powodów działania podjętego przez właściwe władze państwa członkowskiego, z którego powiadomienie zostało wysłane. W ramach systemu RASFF wycofywane są z rynku Unii Europejskiej zarówno żywność i pasze zawierające, składające się lub wyprodukowane z nieautoryzowanego w Unii Europejskiej GMO. Ograniczenia w swobodnym przepływie towarów mogą dotyczyć jedynie sytuacji, w których dochodzi do narażenia zdrowia ludzi, zwierząt i zagrożenia dla środowiska naturalnego i nie mogą nosić znamion restrykcji między państwami.

Polskie przepisy zakazujące stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego zostały zakwestionowane przez Komisję Europejską, która trzykrotnie skierowała do Polski pisma w tym: dwa pisma administracyjne oraz uzasadnioną opinię na podstawie art. 226 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, dotyczącą uchybienia zobowiązaniom wynikającym z rozporządzenia nr 1829/2003. W związku z uwarunkowaniami traktatowymi, jak również z licznymi protestami szeregu podmiotów kierowanymi do Parlamentu i Rządu, dokonana została nowelizacja ustawy o paszach. Ustawą z dnia 26 czerwca 2008 r. o zmianie ustawy o paszach (Dz. U z 2008 r. Nr 144, poz. 899) dokonano przesunięcia terminu wejścia w życie zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt

pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego do dnia 1 stycznia 2013 r.

Pomimo odłożenia w czasie przedmiotowego zakazu, Komisja Europejska w dniu 21 czerwca 2011 r. złożyła przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej skargę do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS) wnosząc o:

- stwierdzenie, że poprzez wprowadzenie zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt w Polsce pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 16 ust. 5, 19, 20 i 34 rozporządzenia nr 1829/2003;

- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zdaniem Komisji Europejskiej nie ma znaczenia, że wejście w życie zakazu zostało w krajowym prawie odroczone, ponieważ samo przyjęcie przez ustawodawcę i opublikowanie spornych przepisów niezgodnych z prawem Unii Europejskiej stanowi uchybienie zobowiązaniom ciążącym na Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wymienionym rozporządzeniem. Państwa członkowskie nie mogą wprowadzić do prawa krajowego zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego, o ile nie potwierdzono badaniami szkodliwości określonego organizmu genetycznie zmodyfikowanego na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko. Zabronione jest stosowanie praktyk wprowadzania ograniczeń nie popartych danymi naukowymi. Zdaniem Komisji Europejskiej Polska nie uszanowała procedur przewidzianych w rozporządzeniu nr 1829/2003 w odniesieniu do wydawania zezwoleń na paszę GM, jak również w zakresie podejmowania środków zabezpieczających. Polska nie jest uprawniona do wprowadzania w sposób jednostronny i niezależny od procedur przewidzianych w rozporządzeniu nr 1829/2003 zakazu wprowadzania do obrotu paszy GM.

Zakaz, którego datę wejścia w życie ustalono na dzień 1 stycznia 2013 r., tworzy sytuację niepewności prawnej, a Polska uchybia swoim obowiązkom wynikającym z prawa Unii Europejskiej. Przesunięcie terminu wejścia w życie zakazu o kolejne lata, tj. do dnia 1 stycznia 2017 r. nie poprawi sytuacji Polski w obliczu postępowania przed

ETS i nie spowoduje usunięcia uchybień zarzucanych przez Komisję Europejską, ale pozwoli na wnikliwą analizę wyników badań prowadzonych przez polskie instytuty badawcze nad bezpieczeństwem stosowania takich pasz.

W związku z często wysuwanymi argumentami dotyczącymi ujemnego wpływu roślin i pasz GMO, polskie badania naukowe dotyczące wpływu organizmów genetycznie zmodyfikowanych na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko naturalne zostały rozpoczęte w 2008 r. Na podstawie uchwały Rady Ministrów Nr 306/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. wprowadzono aneks do programu wieloletniego „Biologiczne, środowiskowe i technologiczne uwarunkowania rozwoju produkcji zwierzęcej”. W związku z powyższym w Instytucie Zootechniki – PIB w Krakowie, przy współudziale Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – PIB w Puławach prowadzone są badania naukowe dotyczące zadania 3.4 programu wieloletniego pt. „Wpływ pasz GMO na produktywność i zdrowotność zwierząt, transfer transgenicznego DNA w przewodzie pokarmowym oraz jego retencję w tkankach i produktach żywnościowych pochodzenia zwierzęcego”.

Powyższe badania naukowe były prowadzone na krowach mlecznych, cielętach, lochach, prosiętach i tucznikach, kurach nioskach i kurczętach rzeźnych. Do badań użyto dwóch podstawowych pasz zmodyfikowanych genetycznie, istotnych dla krajowego bilansu paszowego, tj.: śrutę sojową odmiany odpornej na herbicyd zawierający glifosat oraz ziarno kukurydzy mieszańca MON 810 odpornej na larwy szkodnika omacnicy prosowianki. Na podstawie wstępnych wyników stwierdzono, iż skład chemiczny ziarna kukurydzy GM MON 810 i jej konwencjonalnej linii rodzicielskiej wskazuje na ich równowartość pokarmową w żywieniu zwierząt gospodarskich. Wyniki uzyskane w doświadczeniu na kurczętach rzeźnych wskazują, że stosowanie poekstrakcyjnej śruty sojowej produkowanej z roślin GM i ziarna kukurydzy GM nie mają negatywnego wpływu na produktywność kurcząt rzeźnych. W wykonanym doświadczeniu we wszystkich grupach żywieniowych uzyskano bardzo dobre rezultaty wzrostowe, co świadczy o wysokiej wartości pokarmowej stosowanych mieszanek, w tym również zawierających materiały paszowe genetycznie modyfikowane. Brak DNA specyficznego dla badanych roślin transgenicznych w treści dalszych odcinków przewodu pokarmowego (począwszy od dwunastnicy) i w kale świadczy o wysokiej

efektywności jego trawienia u drobiu. Nie stwierdzono obecności transgenicznego DNA w narządach wewnętrznych, krwi oraz tkance mięśniowej, a to wskazuje na brak transferu wykrywalnych fragmentów transgenów z przewodu pokarmowego do organizmu ptaków. Powyższe praktycznie wyklucza możliwość transportu czynnych fragmentów transgenicznego DNA przez barierę jelitową do organizmu, ich przechodzenie w formie niestrawionej przez jelita do organizmu, jak również przechodzenie w formie niestrawionej przez jelita i wydalanie wraz z kałem do środowiska. W przypadku kur niosek, przeprowadzona statystyczna analiza dotychczasowych wyników nie wykazała żadnego wpływu badanych surowców paszowych GM na wydajność nieśną, pobranie i wykorzystanie paszy oraz jakość jaj. Analiza jaj nie wykazała obecności sekwencji DNA charakterystycznych dla kukurydzy i soi GM. Na podstawie uzyskanych wyników na krowach z przetokami do żwacza stwierdzono, że rozkład białka i suchej masy w żwaczu w komponentach konwencjonalnych i GM przebiegał podobnie.

W dotychczas przeprowadzonych badaniach nie stwierdzono negatywnego wpływu skarmiania śruty sojowej genetycznie modyfikowanej na jakość i bezpieczeństwo produktów zwierzęcych, zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko.

W obawie o ryzyko wystąpienia negatywnych skutków stosowania pasz GMO, a jednocześnie dbając o konkurencyjność polskich producentów rolnych przesunięcie terminu wejścia w życie zakazu do 2017 r. pozwoli na rzetelną analizę sektora oraz wyników badań przeprowadzonych przez polskie instytuty naukowe, jednocześnie dając możliwość przeprowadzenia dodatkowych badań laboratoryjnych wykluczających bądź potwierdzających negatywny wpływ pasz GMO.

Należy podkreślić, że zawartość białka w dawce pokarmowej ma istotny wpływ na tempo wzrostu zwierząt, długość okresu tuczu i wydajność, co w zasadniczy sposób rzutuje na efektywność produkcji zwierzęcej i opłacalność hodowli. Zablokowanie możliwości importu soi genetycznie zmodyfikowanej stanowiłoby istotny problem, ponieważ w Polsce, podobnie jak w innych krajach Unii Europejskiej, występuje poważny niedobór białka paszowego, na który nałożył się również zakaz stosowania w żywieniu zwierząt mączek pochodzenia zwierzęcego. Do 2000 r. bardzo istotnym źródłem białka paszowego były mączki zwierzęce powszechnie stosowane w produkcji

pasz przemysłowych. W 2000 r. ich udział stanowił około 26% ogółu surowców wysokobiałkowych wykorzystanych przez krajowy przemysł paszowy.

Zakaz stosowania tych mączek w krajowym przemyśle paszowym spowodował powstanie znaczących niedoborów białka, które musiały być zastąpione wysokobiałkowymi surowcami pochodzenia roślinnego. Zasadniczą rolę w pokryciu tych niedoborów spełniają importowane śruty roślin oleistych, w tym głównie poekstrakcyjna śruta sojowa (GM). Żaden z krajów Unii Europejskiej nie jest samowystarczalny w zakresie pokrycia zapotrzebowania na białko paszowe. Śruta sojowa importowana do Polski głównie z Argentyny, Brazylii i USA jest w większości modyfikowana genetycznie.

Polska nie ma możliwości zastąpienia soi genetycznie zmodyfikowanej w żywieniu zwierząt. Substytucja soi jest bardzo ograniczona ponieważ główni światowi producenci i eksporterzy soi, uprawiający ponad 90% jej światowej produkcji, przeszli prawie całkowicie na uprawę soi GM.

W przypadku wejścia w życie ustawowego zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych i organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego z pewnością wystąpiłyby trudności z zakupem surowca wolnego od GMO w ilości spełniającej nasze zapotrzebowanie. W chwili obecnej śruta sojowa modyfikowana genetycznie pokrywa w Polsce ponad 80% zapotrzebowania na białko paszowe, a jej import w roku gospodarczym 2009/2010 wyniósł 1,9 mln ton. Import tego surowca do całej Unii Europejskiej wyniósł w tym samym okresie ca 35 mln t.

Białko soi charakteryzuje się dobrym składem aminokwasowym, a jego strawność jest większa niż w przypadku innych pasz. Możliwości zastąpienia pasz genetycznie zmodyfikowanych krajowymi komponentami wysokobiałkowymi są ograniczone zarówno czynnikami uprawowymi jak i żywieniowymi. Należy stwierdzić, że nie jest możliwe zastąpienie w pełni śruty sojowej w żywieniu zwierząt innymi surowcami wysokobiałkowymi, tj. innymi roślinami strączkowymi lub śrutą rzepakową.

W 2010 r. krajowa produkcja roślin strączkowych ukształtowała się na poziomie 212 tys. ton (wg IERGŻ). Obecnie polscy producenci pasz i hodowcy zwierząt nie mają więc realnych możliwości zastąpienia śruty sojowej innymi substytutami pochodzenia krajowego, nie modyfikowanymi genetycznie.

Od 2010 r. w Polsce realizowane jest wsparcie specjalne dla rolników uprawiających rośliny strączkowe i motylkowate drobnonasienne w plonie głównym. Od 2012 r. przewidziano zwiększenie puli środków przeznaczonych na to wsparcie z 10,8 mln. euro do 30 mln. euro rocznie. Notyfikowano również Komisji Europejskiej przedłużenie realizacji tego działania do 2013 r. Zakładając, że programem tym objętych zostanie ok. 300 tys. ha upraw, stawka płatności dla tego działania zostanie zwiększona do ok. 100 euro/ha.

Kolejnym działaniem podjętym w celu stworzenia warunków do zmniejszenia importu białka paszowego jest program wieloletni „*Ulepszanie krajowych źródeł białka roślinnego, ich produkcji, systemu obrotu i wykorzystania w paszach*”, który został opracowany w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi i ustanowiony uchwałą Rady Ministrów nr 149/2011 z dnia 9 sierpnia 2011 r. Wykonawcy programu zakładają, że w wyniku jego realizacji nastąpi zwiększenie powierzchni upraw roślin strączkowych ze 180 000 ha do co najmniej 300 000 ha. Jednocześnie zakłada się, że wzrost plonowania roślin strączkowych wyniesie około 0,2 t/ha. Głównym celem programu wieloletniego jest zmniejszenie importu białka paszowego, tj. poekstrakcyjnej śruty sojowej o ok. 50%.

Powszechnie uznanymi czynnikami ograniczającymi zainteresowanie rolników uprawą roślin strączkowych jest przede wszystkim duża zawodność plonowania. Ich uprawa przynosi inne wymierne korzyści w latach następnych, gdyż doskonale wzbogaca glebę w masę organiczną i składniki pokarmowe, zwłaszcza przez wiązanie azotu z powietrza. Rośliny strączkowe pozostawiają dobre stanowiska dla wielu gatunków roślin, które regulują zwyczaję plonu, dostarczają wysokobiałkowej paszy, białka zawierają 2-4 razy więcej niż zboża.

Utrzymanie w zmienianej ustawie zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego, który wszedłby w życie z dniem 1 stycznia 2013 r., może również wywołać następujące negatywne skutki:

1) obciążenie budżetu państwa karami pieniężnymi wynikającymi z postępowania przed ETS – w związku z działaniami podjętymi przez Komisję Europejską - sprawa C313/11; w przypadku utrzymania istniejącego zakazu należy zakładać, że ETS

najprawdopodobniej wyda wyrok nakazujący jego zniesienie, a niewykonanie tego wyroku będzie grozić wysokimi karami pieniężnymi;

2) wystąpienie trudności związanych z zakupem materiałów paszowych tzw. tradycyjnych w ilości pokrywającej zapotrzebowanie krajowych producentów, gdyż możliwości zastąpienia pasz genetycznie zmodyfikowanych krajowymi komponentami wysokobiałkowymi są ograniczone czynnikami uprawowymi jak i żywieniowymi dlatego też nie jest możliwe całkowite zastąpienie śruty sojowej w żywieniu zwierząt innymi surowcami wysokobiałkowymi;

3) drastyczny deficyt białka paszowego w kraju;

4) zakłócenie ciągłości zaopatrzenia surowcowego przemysłu paszowego i produkcji pasz przemysłowych;

5) osłabienie pozycji krajowych producentów zwierząt na rynku Unii Europejskiej na skutek konieczności stosowania droższych pasz konwencjonalnych, przy jednoczesnym utrzymaniu importu produktów pochodzenia zwierzęcego (mięso, mleko, jaja) wytworzonych od zwierząt karmionych paszami GMO.

Natomiast odroczenie terminu wejścia w życie zakazu o kolejne 4 lata, tj. do dnia 1 stycznia 2017 r. będzie dawało możliwość na:

1) analizę wyników badań prowadzonych w latach 2008-2011 przez polskie instytuty naukowo-badawcze ze szczególnym uwzględnieniem nawet mało istotnych statystycznie różnic pomiędzy paszami GMO, a ich konwencjonalnymi odpowiednikami;

2) przeprowadzenie dodatkowych testów laboratoryjnych niezbędnych w celu wyjaśnienia etiologii zmian w tkankach i narządach badanych zwierząt i 100% wykluczenie skarmiania paszami GMO jako przyczynę ich powstania;

3) ocenę wyników przeprowadzonych badań przez inne niezależne jednostki naukowe;

4) oszacowanie możliwości substytucji pasz GMO komponentami krajowymi;

5) zastąpienie w żywieniu zwierząt genetycznie modyfikowanych komponentów białkowych mączkami zwierzęcymi, których przywrócenie do stosowania jako komponenty paszowe jest w trakcie procedowania na szczeblu unijnym; Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi na spotkaniu ministrów rolnictwa państw członkowskich Unii Europejskiej, które odbyło się w lutym 2011 r., wnioskował o przyspieszenie prac

merytorycznych i legislacyjnych dotyczących zniesienia zakazu i możliwości krzyżowego wykorzystania przetworzonych białek zwierzęcych w żywieniu drobiu i świń; zniesienie zakazu i możliwość krzyżowego skarmiania korzystnie wpłynie na opłacalność produkcji zwierzęcej, jednocześnie uniezależniając polskich hodowców od drogich, importowanych pasz genetycznie modyfikowanych.

Oprócz zmiany art. 65 obowiązującej ustawy proponuje się również dokonać zmiany brzmienia art. 15 ust. 3 tej ustawy w celu usunięcia oczywistej pomyłki, zaistniałej przypadkowo w trakcie prac nad wcześniejszymi zmianami ustawy, a polegającej na odesłaniu w tym przepisie do art. 15 ust. 1 pkt 2 lit. a, w sytuacji gdy art. 15 ust. 1 pkt 2 nie zawiera podziału na litery.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013 r., a więc z dniem, w którym według obowiązujących przepisów ma wejść w życie zakaz wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych i organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego. Aby bowiem odroczyć termin wejścia w życie tego zakazu zmiana art. 65, w którym ten termin został ustanowiony, powinna wejść w życie najpóźniej w tym dniu.

Projekt ustawy wdraża przepisy Unii Europejskiej, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt ustawy został zgłoszony do wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projektowana regulacja będzie oddziaływać na podmioty działające na rynku pasz, przedsiębiorstwa paszowe, które wytwarzają, wprowadzają do obrotu i stosują pasze składające się, wyprodukowane bądź zawierające genetycznie zmodyfikowane organizmy.

Ujednolicenie warunków wprowadzania na rynek i stosowania pasz genetycznie modyfikowanych ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa pasz, a przez to wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego, jak również dostarczenia odpowiednich informacji użytkownikom i konsumentom oraz wzmocnienia skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Przesunięcie do 2017 roku zakazu, umożliwi producentom działającym na rynku pasz dalsze funkcjonowanie w obecnym zakresie. Pozycja producentów na wspólnotowym rynku stanie się bardziej stabilna, z uwagi na możliwość nawiązania długoterminowej zakontraktowanej współpracy z zagranicznymi dostawcami genetycznie modyfikowanych komponentów paszowych po przystępnych cenach. Przesunięcie terminu ustabilizuje pozycję zarówno producentów pasz jak producentów drobiu i świń, którzy w obliczu rosnących kosztów produkcji zyskają dodatkowy czas na szukanie alternatywnych źródeł białka paszowego. Możliwość stosowania śruty sojowej genetycznie modyfikowanej wpłynie pozytywnie zarówno na ich pozycję ekonomiczną, pozwoli zachować konkurencyjność na rynkach unijnych, jak również korzystnie wpłynie na ujednolicenie warunków żywienia zwierząt.

2. Konsultacje społeczne

W zakresie konsultacji społecznych projekt rozporządzenia został przesłany do: Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Federacji Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Izby Gospodarczej Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Krajowej Izby Producentów Drobiu i Pasz, Krajowej Rady Drobiarstwa – Izby Gospodarczej, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związku

Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Sekretariatu Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Polskiego Związku Producentów Pasz, Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona”, Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna”, Rady Gospodarki Żywnościowej, Krajowej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej, Polskiego Stowarzyszenia Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych „Polkarma”, Polskiego Związku Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskiego Zrzeszenia Producentów Bydła Mięsnego, Polskiego Związku Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskiego Związku Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu, Polskiego Związku Owczarskiego, Polskiego Związku Hodowców Koni, Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Krajowej Rady Spółdzielczej oraz Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Business Centre Club, Krajowego Związku Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych i Związku Rzemiosła Polskiego, Związku Zawodowego Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „Regiony” i Związku Zawodowego Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Krajowego Związku Grup Producentów Rolnych - Izby Gospodarczej.

3. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

Celem powyższych działań jest utrzymanie konkurencyjności sektora paszowego w Polsce przez dostosowanie przepisów krajowych do porządku prawnego Unii Europejskiej, a także uchylenie czasowych ograniczeń dla producentów oraz innych

podmiotów działających na rynku pasz, które negatywnie wpływają na kontraktowaną współpracę z dostawcami.

5. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanej ustawy umożliwi dalsze wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu i stosowanie w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego. Przesunięcie wejścia w życie zakazu może pozytywnie wpłynąć na rozwój produkcji zwierzęcej poprzez utrzymywanie większej liczby zwierząt dzięki stosowaniu tańszych pasz genetycznie modyfikowanych.

6. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Opracowano w Departamencie

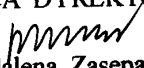
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

NACZELNIK WYDZIAŁU

Andrzej Borowski

ZASTĘPCA DYREKTORA

Magdalena Zasepa

DYREKTOR DEPARTAMENTU

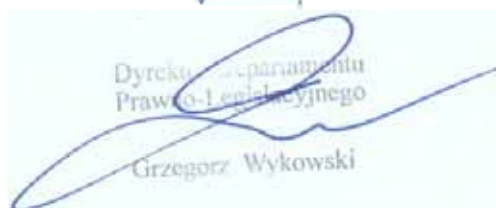
Wojciech Wójtyra

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym:

Adam Toborek

Dyrektor Departamentu
Prawo-Legislacyjnego
Grzegorz Wykowski